

Presuda Suda (drugo vijeće) od 3. srpnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Amtsgericht Karlsruhe – Njemačka) – Eyccke Braun protiv Land Baden-Württemberg

(Predmet C-524/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Direktiva 69/335/EEZ — Neizravni porezi na prikupljanje kapitala — Članak 10. točka c) — Preoblikovanje društva kapitala u drugačiju vrstu društva kapitala koje ne dovodi do povećanja kapitala — Pristojbe za izradu javnobilježničkog akta kojim se utvrđuje to preoblikovanje)

(2014/C 292/12)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Karlsruhe

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Eyccke Braun

Tuženik: savezna zemlja Baden-Württemberg

Izreka

Članak 10. točku c) Direktive 69/335/EEZ Vijeća od 17. srpnja 1969. o neizravnim porezima na prikupljanje kapitala treba tumačiti na način da se protivi nacionalnom propisu, poput onoga u glavnom postupku, koji predviđa da se državnoj riznici plaća udio pristojbi koje naplati javni bilježnik koji ima status državnog službenika za ovjeru pravnog akta čiji je predmet preoblikovanje društva kapitala u drugačiju vrstu društva kapitala koje ne dovodi do povećanja kapitala društva preuzimatelja ili preoblikovanog društva.

⁽¹⁾ SL C 367, 14.12.2013.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. travnja 2014. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) – kazneni postupak protiv Tomassi Daniele

(Predmet C-210/14)

(2014/C 292/13)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Tomassi Daniela

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 49. i sljed. te članak 56. i sljed. UFEU-a, prema shvaćanju iz presude Suda Europske unije od 16. veljače 2012. u spojenim predmetima C-72/10 i C-77/10, tumačiti na način da se protive organiziranju nadmetanja za dodjelu koncesija u trajanju kraćem od ranije dodijeljenih koncesija, u slučaju kada je nadmetanje pokrenuto kako bi se ispravile posljedice nezakonitog isključenja određenog broja gospodarskih subjekata iz prethodnih nadmetanja?

2. Treba li članak 49. i sljed. te članak 56. i sljed. UFEU-a, prema shvaćanju iz spomenute presude Suda Europske unije, tumačiti na način da se protive tome da zahtjev da se vremenski usklade rokovi koncesija predstavlja valjano opravdanje da trajanje koncesija koje su predmet nadmetanja bude kraće u odnosu na ranije dodijeljene koncesije?

3. Treba li članak 49. i sljed. te članak 56. i sljed. UFEU-a, prema shvaćanju iz spomenute presude Suda Europske unije, tumačiti u smislu da im je protivna odredba koja obvezuje na prijenos bez naknade prava korištenja materijalne i nematerijalne imovine u vlasništvu koja predstavlja mrežu prikupljanja i upravljanja igrom u slučaju kad je aktivnost prestala zbog isteka koncesije ili zbog odluke o isključenju ili povlačenju?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. travnja 2014. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) – kazneni postupak protiv Di Adamo Massimiliana

(Predmet C-211/14)

(2014/C 292/14)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Di Adamo Massimiliano

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 49. i sljed. te članak 56. i sljed. UFEU-a, prema shvaćanju iz presude Suda Europske unije od 16. veljače 2012. u spojenim predmetima C-72/10 i C-77/10, tumačiti na način da se protive organiziranju nadmetanja za dodjelu koncesija u trajanju kraćem od ranije dodijeljenih koncesija, u slučaju kada je nadmetanje pokrenuto kako bi se ispravile posljedice nezakonitog isključenja određenog broja gospodarskih subjekata iz prethodnih nadmetanja?

2. Treba li članak 49. i sljed. te članak 56. i sljed. UFEU-a, prema shvaćanju iz spomenute presude Suda Europske unije, tumačiti na način da se protive tome da zahtjev da se vremenski usklade rokovi koncesija predstavlja valjano opravdanje da trajanje koncesija koje su predmet nadmetanja bude kraće u odnosu na ranije dodijeljene koncesije?

3. Treba li članak 49. i sljed. te članak 56. i sljed. UFEU-a, prema shvaćanju iz spomenute presude Suda Europske unije, tumačiti u smislu da im je protivna odredba koja obvezuje na prijenos bez naknade prava korištenja materijalne i nematerijalne imovine u vlasništvu koja predstavlja mrežu prikupljanja i upravljanja igrom u slučaju kad je aktivnost prestala zbog isteka koncesije ili zbog odluke o isključenju ili povlačenju?